
‘Rotterdam Suite’ bruisend feestelijk spektakel

CONCERTRECENSIE. New Rotterdam Jazz Orchestra, Paradox Tilburg, 13 januari 2017

beeld: Liesbeth Keder

door: Erno Elsinga

Na projecten met onder andere Anton Goudsmit en Ernst Reijseger staat het New Rotterdam Jazz Orchestra (NRJO) sinds enige tijd op eigen benen. Het orkest barst van het relatief jong talent en door jarenlang samenspel is er onderling een levendige dynamiek ontstaan. Menig lid – vaak ‘baas’ van een eigen ensemble - is een begenadigd componist waardoor het orkest bestookt wordt met uiteenlopende ideeën die naadloos in elkaar schuiven. Recent werk is nu gebundeld in de ‘Rotterdam Suite’, als tegenhanger van de ‘Zeeland Suite’.

Het twaalfkoppige New Rotterdam Jazz Orchestra speelde in Tilburg stukken uit de Rotterdam Suite.

Wederopbouw

De opzienbarende ‘Zeeland Suite’ werd oorspronkelijk gecomponeerd door pianist Leo Cuypers en in 1978 uitgevoerd op verschillende voor Zeeland typerende openbare plekken. Jeroen van Vliet bewerkte de suite in 2014, schreef nieuwe stukken en voerde deze met een septet in de geest van het origineel uit. Naar aanleiding van 75 jaar wederopbouw pakte NRJO met de ‘Rotterdam Suite’ de handschoen op. De havenstad wordt gevierd in negen composities geïnspireerd op markante plekken in de stad zoals het vernieuwde Rotterdam Centraal, de Markthal, de Pauluskerk, de Erasmusbrug en de Maas en ging vorig jaar in première tijdens de Dag van de Rotterdamse Jazz

toen het gezelschap als een karavaan door de stad bewoog en de suite integraal in de openlucht uitvoerde. Op YouTube zijn enkele filmpjes hiervan te vinden en een cd ligt in het verschiet, mits er voldoende geld voor is.

In Tilburg werden, naast overige stukken, delen van de 'Rotterdam Suite' gespeeld. Het NRJO bruist van enthousiasme waardoor een feestelijk muzikaal spektakel zich ontwikkelde. Drummer Mark Schilders, gitarist Reinier Baas en contrabassist Jeroen Plomp vormen het 'naakte hart' van het twaalfkoppige gezelschap dat verder uit blazers bestaat. De stukken variëren van melancholisch, opgejaagd tot aanzwellende *rock beats* waarbij de tuba van Frans Cornelissen en de baritonsaxofoon van Tini Thomsen aangenaam donker schuren onder flitsende, snel wisselende arrangementen die voortdurend in- en over elkaar schuiven. Het orkest opereert als één ziel en kent uiteenlopende spanningsbogen dankzij de diversiteit van de componisten uit het gezelschap, wat het uitermate boeiend en meeslepend maakt. Zelfs kerkelijk gezang doemt op als extra laag in een van de stukken.

Trombonist Louk Boudesteijn, Tini Thomsen en Bart Wirtz, Reinier Baas op gitaar.

Thuis

De dynamiek van het orkest wordt vergroot door de bezetting zo nu en dan te verkleinen. Een duet van altsaxofonist Miguel Boelens en tenorsaxofonist Cyrille Oswald in kwintetbezetting of een *battle* tussen gitarist Baas en Oswald begeleid door kwartet worden door het orkest telkens groots opgepakt. Uitzonderlijk is de solo van altsaxofonist Bart Wirtz, voorafgegaan door een baritonsax-solo van Thomsen, in een door hem gecomponeerd en gedirigeerd stuk dat uitmondt in een explosieve apotheose.

Een opvallend stuk uit de 'Rotterdam Suite' is 'Thuis', gecomponeerd door trompettist Jan van Duikeren en handelend over de Surinaamse bevolking in Rotterdam dat met 173 nationaliteiten voor de helft uit allochtonen bestaat. Een vrolijk welkomstuk voorzien van aanstekelijke Zuid-Amerikaanse ingrediënten.

Het New Rotterdam Jazz Orchestra, onder andere opgericht door trompettist Rob van de Wouw en trombonist Louk Boudesteijn, is het vlaggenschip van Rotterdam en daarbuiten. Een orkest als een vrolijke kermis dat zwiert en draait, bevolkt door creatieve geesten die elkaar blijmoedig spitsvondigheden toespelen. Verrassend en dynamisch als een wervelwind, treden ze in de voetsporen van het ICP Orchestra.

www.rotterdamjazzorchestra.nl

14 Januari 2017

Draai om je oren

Jazz en meer - Weblog

dinsdag 24 januari 2017

Concert

Een prachtige ode aan Rotterdam

New Rotterdam Jazz Orchestra, vrijdag 13 januari 2017, Paradox, Tilburg

Voor de vijfde keer op rij, het begint reeds een aardige traditie te worden, het nieuwjaarsconcert van het New Rotterdam Jazz Orchestra in Paradox, Tilburg. Na vier jaar met een gastsolist dit concert verzorgd te hebben, speelt het orkest nu het eigen repertoire. En wat voor repertoire! Als variatie op de beroemde Zeeland Suite componeerden de leden afgelopen zomer de Rotterdam Suite. Niet zomaar. De reden was 75 jaar wederopbouw en dat vraagt om een feestje. Welnu, dan ben je bij dit orkest aan het goede adres, het speelplezier knalt ervan af. En verder zijn de composities die de Rotterdam Suite vormen stuk voor stuk zeer melodieus en vol muzikale afwisseling. Composities die de bruisende, multiculturele stad die Rotterdam is alle eer aandoen.

De twaalfkoppige bezetting is daarbij van grote waarde. Met vijf keer koper, vier keer rieten en een ritmesectie kun je een prachtig, vol geluid neerzetten. Wat dan ook regelmatig gebeurt. Maar de solo's zijn evenmin te versmaden. Die van gitarist Reinier Baas in 'Wall Relief', te midden van de zacht wiegende rieten; die van trombonist Louk Boudesteijn in 'Aqua Populus', vergezeld door zachte zang door de overige leden en die van Miguel Boelens op altsax en Rob van de Louw op trompet in 'Waar Een Trein Mij Heen Leidt', dat in een arrangement is gegoten dat wel wat aan de jaren twintig van de vorige eeuw doet denken. Andere nummers haken eveneens aan bij de geschiedenis van de jazz. Zo is de ode aan de nieuwe markthal, 'Cornucopia', duidelijk schatplichtig aan de swing, mede dankzij het ritme - het is niet voor niets geschreven door drummer Mark Schilders - en wanen we ons in 'De Laurentius Kerk' tussen een fanfare, inclusief opwekkende trompet en maatslaande drummer. En dit alles voordat een contemplatieve

fase zijn intrede doet, het gaat tenslotte over de kerk. Lang kan dat met dit orkest natuurlijk niet duren en een pittig duet Baas-Oswald (tenorsax) brengt ons dan ook al snel in andere sferen.

Naast de Rotterdam Suite komen een aantal andere stukken voorbij. Zij hebben hun geschiedenis in een van de andere groepen waarin de leden van het New Rotterdam Jazz Orchestra spelen. 'Camels' van Bart Wirtz, hier met een vurige solo van Tini Thomsen op baritonsax; 'Waterboarding' van Boudesteijn met een al even opwindende solo van Boelens op tenorsax en het intieme 'Untold Story' van bassist Johan Plomp, met een prachtig basloopje en een ten hemel schreiende tubasolo van Frans Cornelissen.

Afsluiten doen we met 'Oso', Surinaams voor 'thuis'. Trompettist Jan van Duikeren brengt hiermee een stevig gekruid eerbetoon aan het multiculturele Rotterdam en de Surinaamse afdeling in het bijzonder. Want dat is wat de stad zijn thuis maakt. Niet de gebouwen, maar de mensen. Het is maar dat u het weet!

Foto's: Louis Obbens

Labels: [concert](#)

(Ben Taffijn, 22.1.17) - [\[print\]](#) - [\[naar boven\]](#)